

Sygn. akt II K 366/17

PR Ds 333.2017

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2018r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Sądu Rejonowego Kamilla Gajewska

Protokolant: Dorota Bocian

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu w dniach: 31 października 2017r., 9 stycznia 2018r. i 8 marca 2018r.

sprawy **J. R.**,

s. W. i K. z d. C.,

ur. (...) w O.,

oskarżonego o to, że:

- w dniu 17 lutego 2017 roku w Ś., wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał środki psychotropowe w postaci amfetaminy o łącznej masie 7,72 grama netto,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179 poz. 1484-1485)

I. oskarżonego J. R. uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu, tj. występku z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (j.t. Dz.U. z 2017r. poz. 783 ze zm.) i za ten czyn na podstawie art. 62 ust. 1 tejże ustawy, przy zastosowaniu art. 37a k.k., wymierza mu karę 100 (sto) stawek dziennych grzywny po 30 zł (trzydzieści 00/100) złotych każda,

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie od dnia 17 lutego 2017r. godz. 17.02 do dnia 18 lutego 2017r. godz. 18.30 przyjmując, że jeden dzień faktycznego pozbawienia wolności równy jest dwóm stawkom dziennym grzywny i karę tę uznaje za wykonaną w zakresie czterech stawek,

III. na podstawie art. 70 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (j.t. Dz.U. z 2017r. poz. 783 ze zm.) oraz art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek dowodu rzeczowego w postaci amfetaminy w ilości 7,48 grama wraz z opakowaniem po badaniach, zarządzając jednocześnie jego zniszczenie,

IV. zasądza od oskarżonego koszty postępowania oraz wymierza mu opłatę w kwocie 300 zł.

Sygn. akt II K 366/17

UZASADNIENIE

J. R. mieszka w Ś. na terenie, którego pracuje. W 2017r. wynajmował on mieszkanie w Ś. przy ul. (...) razem z P. R. i N. oraz A. Z.. J. R. kupował na własny użytek narkotyki, częstował nimi także mieszkańców lokalu, lecz oni odmawiali. W

ich obecności zażywał amfetaminę. P. R., N. i A. Z. nie używali środków. Nadto w lokalu mieszkalnym N. Z. zasadziła drzewka konopi indyjskich. W dniu 17.02.2017r. właściciele mieszkania przy (...)wezwali Policję na interwencję. Rano, wcześniej z mieszkania do pracy wyszły A. i N. Z., w mieszkaniu pozostali P. i J. R.. S. I. P. wezwała na interwencję Policję, bo z mieszkania dobiegał hałas. Wnętrze mieszkania zostało zniszczone. Na miejscu Policja zastała na klatce schodowej rozmawiającego z I. P. J. R., nikogo innego z lokatorów w mieszkaniu nie było. Do N. Z. zatelefonował P. R. i powiedział, że J. R. coś zrobił (używając słów wulgarnych), że w mieszkaniu jest Policja.

W wyniku przeszukania mieszkania funkcjonariusze ujawnili ww. drzewko oraz worek foliowy z zapięciem strunowym z zawartością amfetaminy o wadze (wstępne ważenie) 7,390 g. Sadzonki marihuany należało do N. Z. a amfetamina do J. R.. Z opinii biegłych z dnia 19.05.2017r. wynika, że zabezpieczone środki w dniu zdarzenia to amfetaminy o łącznej wadze 7,72 grama oraz marihuana o wadze 0,02 g. Amfetamina ta jak wnika z opinii pozwala na jednorazowe odurzenie 38 osób.

Dowód:

- protokół zatrzymania J. R. k. 5 akt,
- protokół zatrzymania rzeczy k. 9-11 akt,
- protokół ważenia środków odurzających k. 12 akt,
- protokół użycia testera k. 13-14 akt,
- protokół przeszukania mieszkania k. 16-18 akt,
- zeznania świadka A. Z. k. 19-20, 29-30, 156-157,
- zeznania świadka N. Z. k. 23, 27-28, 158-159 akt,
- zeznania świadka K. J. k. 40-41, 122-123 akt,
- częściowo wyjaśnienia podejrzanego J. R. k. 38-39, 56-57, 118-122, 123, 159, 160-161 akt,
- materiał poglądowy fotograficzny k. 45-49 akt,
- opinia z PUM S. z dnia 19.05.2017r. k.75-78 akt,

W postępowaniu przygotowawczym zarzucono oskarżonemu to, że w dniu 17 lutego 2017r. w Ś., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał środki psychotropowe w postaci amfetaminy o masie netto 7,39 grama, tj. czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Następnie zarzut zmieniono zgodnie z uzyskana opinia co do wagi amfetaminy.

J. R. na etapie postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że amfetamina należała do niego, że ją znalazł i że zabrał do domu, że chciał jej zażyć, bo czasami bierze amfetaminę. Wyjaśnił on, że marihuana była N. Z. i, że ona ją hodowała. Przyznał też, że lufki i waga były jego i, że używał ich do narkotyków. Wskazał, że N. i A. Z. i jego brat nie używali narkotyków. Dodał też, że susz roślinny w foliowym zawiniątku należał do niego, zaś amfetamina na parapecie musiała mu się rozsypać gdy ją ważył na wadze.

Dowód:

- wyjaśnienia J. R. k. 38-39, 56-57 akt,

Zdaniem Sądu wyjaśnieniom oskarżonego można dać wiarę, ale właśnie tym złożymy w postępowaniu przygotowawczym. Te wyjaśnienia są zgodne z zeznaniami (wiarygodnych o czym niżej) świadków w sprawie. Wyjaśnienia te też korelują z pozostałymi dowodami w sprawie. J. R. w wyjaśnieniach przyznaje, że używał

narkotyków, zaś dowody wskazują, że pozostali mieszkańcy lokalu nie. Zauważyć trzeba, że także oskarżony wyjaśnił, że amfetamina mu się rozsypała, co świadczy o jego osobistym uczestniczeniu w korzystaniu z niej. Odebrał także wagę i lufki. Jest to przytaczanie faktów, opisywanie fragmentu rzeczywistości, co świadczy pośrednio o uczestniczeniu w tych fragmentach rzeczywistości. Te zeznania także potwierdzają do kogo należało drzewko konopi.

W postępowaniu sądowym oskarżony chcąc uniknąć odpowiedzialności nie przyznał się do czynu i wyjaśnił, że narkotyki przyniosła do mieszkania osoba trzecia, że miała po nie przyjść, że jej nie ujawniał, bo nie chciał jej pogrążyć i dlatego wyjaśnił wcześniej, że to była jego amfetamina. Oskarżony nie umiał logicznie wytłumaczyć w jaki sposób jego wyjaśnienia zmieniają sytuację tej osoby, wyjaśnił, że wyjaśnieniami przed sądem także nikogo nie pogrążył. W wyjaśnieniach także podał, że ma stały kontakt z kuratorem, że przestrzega porządku, że na stałą pracę.

Te wyjaśnienia nie są logiczne, co zresztą zauważył sam oskarżony. W żaden sposób nie pogrążają rzekomej osoby trzeciej. Żaden ze świadków nie wskazywał ażeby ktokolwiek ich odwiedzał, ażeby jakieś narkotyki wcześniej ujawnili. W momencie przybycia Policji w mieszkaniu był tylko J. R..

W postępowaniu przesłuchano w charakterze świadka **A. i N. Z.** (k. 19-20, 29-30, 156-157, k. 23, 27-28, 158-159 akt). Z zeznań tych świadków wynika, że rano kobiety wyszły do pracy, że w domu zostali bracia R., że tylko J. R. miał kontakt z narkotykami, że w ich obecności ich używał, że „wciągał” nosem amfetaminę, że nawet im ją proponował. Z zeznań świadków wynikało, że N. Z. jest właścicielką drzewka konopi, ale, że poza tym nikt oprócz J. R. amfetaminy nie używał.

Z zeznań N. Z. zaś wynika, że około świadków wynika, że 17 45 zatelefonował do niej P. R. i pytał czy J. R. coś zrobił, bo pod domem jest Policja.

Zdaniem Sądu zeznania świadków są wiarygodne. Zauważyć należy, na wstępie, że zeznania te są spójne z pozostałym materiałem dowodowym protokołem przeszukania i ujawnienia środków, protokołem ważenia środków, opinią z laboratorium, ale też wyjaśnieniami samego oskarżonego, złożonymi w postępowaniu przygotowawczym. Zdaniem Sądu nie nasunęły się żadne wątpliwości co do wiarygodności zeznań tych świadków. Podkreślenia wymaga fakt, że N. Z. przyznała się do posadzenia marihuany, a A. Z. także w zeznaniach obciążyla siostrę. To wskazuje, że świadkowie są obiektywni. A. Z. i N. Z. także wskazywały, dlaczego uważają, że amfetamina jest J. R. i logicznie to wytłumaczyły. W ocenie Sądu tym zeznaniom należy dać wiarę.

Nadto w sprawie przesłuchano w charakterze świadka **K. J.** (k. 40-41 akt). Świadek opisał przebieg interwencji. Wskazał, że na miejscu zastał rozmawiającą z J. R. I. P., że J. R. był sam w mieszkaniu, że nie miał dowodu i dlatego weszli do środka i tam ujawnił narkotyki, że J. R. nie przyznał ażeby były jego. Wskazał też, że potem do mieszkania przyszli N., A. Z. i P. R., że P. R. powiedział, że nie wie do kogo należy amfetamina, zaś kobiety wskazały, że należą do J. R..

Zdaniem Sądu zeznania tego świadka są wiarygodne. Świadek nie jest związany z żadną ze stron, nie jest zainteresowany konkretnym rozstrzygnięciem w sprawie. Jeśli czegoś nie wiedział to tak wskazywał, jeśli coś wnioskował to tłumaczył z czego wniosku wysnuwa.

P. R. skorzystał z prawa do odmowy składania zeznań k. 155 akt.

W sprawie zgromadzono dokumenty: protokół zatrzymania J. R. k. 5 akt, protokół zatrzymania rzeczy k. 9-11 akt, protokół ważenia środków odurzających k. 12 akt, protokół użycia testera k. 13-14 akt, protokół przeszukania mieszkania k. 16-18 akt, materiał poglądowy fotograficzny k. 45-49 akt, opinia z PUM S. z dnia 19.05.2017r. k.75-78 akt.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie należało dać wiarę dowodom w postaci dokumentów zgromadzonym w sprawie, albowiem nie nasuwały się z urzędu żadne wątpliwości co do ich wiarygodności, ani też strony tegoż zarzutu nie podnosiły. Należało zatem uznać, że zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby i w sposób przewidziany

prawem. W opinii Sąd nie dostrzegł ażeby była ona niespójna, niejasna czy wewnętrznie sprzeczna. Biegli wskazali jaką metodą posługiwali się przy przeprowadzaniu opinii.

Oskarżony jest mieszkańcem Ś.. Ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest elektromechanikiem. Oskarżony pracuje i osiąga miesięcznie dochody w wysokości ponad 2.500 zł. Jest kawalerem, nie ma dzieci, nie ma nikogo na utrzymaniu. Nie posiada nieruchomości ani wartościowych ruchomości. Jest zdrowy fizycznie i psychicznie. Był dotąd karany sędownie wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 21.10.2013r. sygn. akt IIK 942/13 za czyn z art. 59 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i inne na karę łączną 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego k. 56 -57, 118 – 122 akt,
- dane o karalności k. 104-107akt,
- dane osobopoznawcze k. 59 akt,
- umowa o pracę k. 154 akt,

W związku z powyższym, mając na uwadze całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, według Sądu J. R. dopuścił się czynu bezprawnego zagrożonego karą, którego społeczna szkodliwość jest więcej niż znikoma.

Przedmiotem ochrony art. 62 jest zdrowie publiczne. Działanie przestępcze, o którym stanowi art. 62, polega na niezgodnym z ustawą posiadaniu środków odurzających lub substancji psychotropowych, tj. środków i substancji wymienionych w załączniku do niniejszej ustawy.

Czynność sprawcza określona w art. 62 jest realizowana **"wbrew przepisom ustawy"**, jeżeli pozostaje w sprzeczności z dopuszczalnymi ustawą zachowaniami, związanymi z dozwolonym posiadaniem środków odurzających lub substancji psychotropowych.

Podmiotem czynu zabronionego z art. 62 ust. 1-3 może być każda osoba fizyczna, zdolna do ponoszenia odpowiedzialności karnej, zatem ma on charakter przestępstwa powszechnego.

Przestępstwo z art. 62 ust. 1-3 można popełnić tylko umyślnie, z zamiarem bezpośrednim lub z zamiarem ewentualnym, np. sprawca, nie mając pewności co do rodzaju posiadanych środków, przyjmuje, że może to być środek odurzający, liczy się z możliwością popełnienia przestępstwa i na to się godzi. Przestępstwo z art. 62 ust. 1 jest występkiem, zagrożonym karą pozbawienia wolności do lat 3.

Mając na względzie, że oskarżony jest zdalny do przypisania mu winy, Sąd uznał, że dopuścił się on zarzuczonego mu w akcie oskarżenia czynu tj. tego, że w dniu 17 lutego 2017 roku w Ś., wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał środki psychotropowe w postaci amfetaminy o łącznej masie 7,72 grama netto, tj. czynu z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179 poz. 1484-1485).

W ocenie Sądu oczywisty stan faktyczny w niniejszej sprawie pozwolił na przyjęcie, że oskarżony wyczerpał znamiona czynu z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Na niekorzyść oskarżonego przemawia to, że był dotąd karany sędownie i to za przestępstwa przeciwko narkomanii.

Na korzyść oskarżonego przemawia to, że prowadzi ustabilizowany tryb życia.

Za ten czyn na podstawie art. 62 ust. 1 tejże ustawy, przy zastosowaniu art. 37a k.k., Sąd wymierzył J. R. karę 100 stawek dziennych grzywny po 30 zł złotych każda, a na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie od dnia 17 lutego 2017r. godz. 17.02 do dnia 18 lutego 2017r. godz.

18.30 przyjmując, że jeden dzień faktycznego pozbawienia wolności równy jest dwóm stawkom dziennym grzywny i karę tę uznał za wykonaną w zakresie czterech stawek.

Zdaniem Sądu kara ta jest adekwatna do czynu. W ocenie Sądu sam proces już powinien wpłynąć na oskarżonego. Kara grzywny przekraczająca jego jednomiesięczne wynagrodzenie jest karą dolegliwą, bo oskarżony odczuje taką karę. Sąd uznał, że mimo uprzedniej karalności celowym jest, a to z uwagi na młody wiek oskarżonego orzec jeszcze wobec niego karę wolnościową. Kara grzywny zaś wobec tego, że oskarżony pracuje jest karą, którą będzie on mógł wykonać. Kara ta także odzwierciedla to jaką ilość środków oskarżony posiadał.

Na podstawie art. 70 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (j.t. Dz.U. z 2017r. poz. 783 ze zm.) oraz art. 44 § 2 k.k. Sąd orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci amfetaminy w ilości 7,48 grama wraz z opakowaniem po badaniach, zarządzając jednocześnie jego zniszczenie, albowiem przepisy te Sąd do tego obligują.

Sąd zasądził od oskarżonego koszty postępowania oraz wymierza mu opłatę w kwocie 300 zł, oskarżony jest osobą młodą, pracuje może koszty i opłatę uiścić.